

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Veroniky Juříčkové, soudkyně Jiřiny Chmelové a soudce Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, sídlem Staroměstské náměstí 932/6, Praha 1, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2024, č. j. MMR-23710/2024-83, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 30. 4. 2024, č. j. 51 A 19/2024 - 19,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti žalobce **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl v záhlaví označené usnesení Krajského soudu v Praze, kterým byla podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. f) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto usnesení.

[2] V souladu s § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti, není-li navrhovatel či věc, které se návrh týká, od soudního poplatku osvobozen podle § 11 tohoto zákona. Podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je kasační stížnost zpoplatněna částkou 5 000 Kč.

[3] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Dle odst. 3 téhož ustanovení zákona soud poplatníka ve výzvě poučí o tom, že řízení zastaví, jestliže poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen.

[4] Stěžovatel kasační stížnost spojil s žádostmi o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Tyto žádosti Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 28. 5. 2024, č. j. 6 As 138/2024-5, zamítl. Současně stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení usnesení a poučil jej o následcích spojených s nesplněním uvedené povinnosti a doložení zastoupení. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 3. 6. 2024 (pondělí). Lhůta k zaplacení soudního poplatku v délce 15 dnů od doručení usnesení tak stěžovateli uplynula dne 18. 6. 2024 (úterý).

[5] Stěžovatel reagoval na výzvu Nejvyššího správního soudu podáním doručeným Krajskému soudu v Praze dne 11. 6. 2024, které bylo dne 14. 6. 2024 doručeno Nejvyššímu správnímu soudu, v němž zopakoval požadavek dle § 36 odst. 3 s. ř. s. s odůvodněním, že nemá finanční prostředky na zaplacení soudního poplatku, čehož si je soud vědom, přesto mu právo na osvobození odpírá. Zároveň stěžovatel vznesl požadavek dle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích.

[6] Požádá-li navrhovatel (zde stěžovatel) o osvobození od soudních poplatků znovu poté, co již bylo o jeho předchozí žádosti pravomocně rozhodnuto, „*je správní soud povinen o této opakované žádosti rozhodnout pouze tehdy (...), pokud od doby rozhodování o předchozí žádosti došlo k podstatné změně skutečností, jež byly pro posouzení předchozí žádosti ve smyslu § 35 odst. 8 (pozn.: nyní § 35 odst. 10) a § 36 odst. 3 s. ř. s. rozhodující*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2008, č. j. 3 Ads 43/2007-150). K takové podstatné změně skutečností však v mezidobí od rozhodnutí o předchozí žádosti nedošlo, a proto Nejvyšší správní soud neshledal důvod, aby o opakované žádosti stěžovatele znovu rozhodoval.

[7] K vznesenému požadavku stěžovatele dle § 9 odst. 1 písm. c) zákona o soudních poplatcích Nejvyšší správní soud uvádí, že již Nejvyšší soud v usnesení ze dne 1. 7. 2015, sp. zn. 32 Cdo 76/2015, vyslovil, že „*smyslem § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích je zohlednit situaci, ve které je poplatník ochoten a schopen soudní poplatek uhradit, ale zabránila mu v tom jiná událost, nikoli situaci, v níž poplatník tvrdí, že není schopen soudní poplatek uhradit z důvodu svých nepříznivých majetkových poměrů, přičemž o jeho žádosti o osvobození soud soudního poplatku již bylo pravomocně rozhodnuto tak, že se mu osvobození nepřiznává*“. V usnesení ze dne 14. 6. 2017, sp. zn. 25 Cdo 2185/2017, pak Nejvyšší soud dospěl k následujícímu závěru: „*To, že poplatník nesouhlasí s důvody, pro které mu nebylo přiznáno osvobození od soudních poplatků, není bez dalšího důvodem pro postup podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích*“. Citované závěry (byť vyslovené Nejvyšším soudem v občanskoprávním řízení) je možno nepochybně vztáhnout i na nyní posuzovanou věc, v níž stěžovatel uplatnil požadavek dle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích odůvodněný nemožností soudní poplatek uhradit v důsledku nepříznivých majetkových poměrů. Takové důvody však pro postup dle citovaného ustanovení nepostačují.

[8] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. aplikovaného na základě § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích vyplývá, že soud řízení zastaví po marném uplynutí lhůty, kterou určí poplatníkovi k zaplacení soudního poplatku; k zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

pokračování

[9] Vzhledem k tomu, že stěžovatel soudní poplatek nezaplatil, Nejvyšší správní soud podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích řízení o kasační stížnosti zastavil.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti je odůvodněn § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. července 2024

Mgr. Ing. Veronika Juříčková
předsedkyně senátu